

(Kort bemærkning).

Inger Merete Nordentoft: Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft pådutter mit parti, at vi lader os diktere vor politik her i landet udfra andre interesser end vort folks. Jeg vil spørge det ærede medlem, hvilke interesser det var, der dikterede det danske socialdemokratiske politik under besættelsen. Det var på den tid, der blev stillet de største krav til politikerne her i landet. På den tid svigtede det kommunistiske parti ikke det danske folks interesser.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Jeg kan måske tillade mig at indlede mit svar til ordførerne med at sige, at jeg tror, det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft nu er ved at begive sig for langt bort fra det, som dels er dagens emne, dels var det emne, som det ærede medlem hr. Hans Hedtoft med fuld ret gik ind i en diskussion med det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft om i anledning af de udtalelser, som er blevet fremsat. Jeg skal i slutningen af det, jeg har at sige, gøre en enkelt bemærkning i så henseende.

Men først vil jeg gerne takke de ærede ordførere for de demokratiske partier for den varme og hjertelige tilslutning, som de har givet til dette forslag.

Jeg kan meddele, at vi just har fået oplysning om, at sagen nu vil komme til behandling i Sveriges rigsdag, og at vi også forventer, det vil lykkes at gennemføre dette forslag i Norges storting, inden stortinget tager ferie.

Der har været en aldeles enstemmig tilslutning til dette forslag fra de demokratiske partiers side. Det viser, hvor bred og folkelig en tilslutning den nordiske tanke har i Danmark, hvor varmt ønsket er om at udvikle det samarbejde, der på så mangfoldige felter, som det har været nævnt, består mellem vore folk, og at man betragter dette forslag som et middel hertil, et skridt frem på vejen, idet man samtidig anerkender den begrænsning, som dette forslag indeholder, ikke lægger mere i forslaget, end der ligger deri, nøgternt anerkender, at det er, hvad vi kan samles om, det skridt, som det er rigtigt og nødvendigt at tage.

Jeg gør også denne bemærkning i anledning af en udtalelse, som den ærede ordfører for retsforbundet fremsatte. Dette forslag er et forslag om en rådgivende institution med repræsentanter for de nordiske landes nationale forsamlinger, men det er ikke et forslag af den art, som det ærede medlem så i fremtiden. Det ærede medlem gik lidt for

langt, synes jeg, i sine udtalelser på dette område, når han allerede på nuværende tidspunkt taler om, hvad der skulle være fælles beslutninger, og hvad der skulle overlades til hver enkelt. Vi befinder os ikke på det stadi i udviklingen, og det vil være rigtigt af os, nøgternt af os, klogt af os, om vi holder os til, hvad der her er foreslået, også af hensyn til, at der kan være fuldstændig enstemmighed i de nordiske lande bagved de beslutninger, vi her træffer.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft spurgte mig, om det ikke også var min opfattelse, at der burde knyttes kontakt mellem de forskellige organer og institutioner, ekspertkomiteer, der arbejder med de nordiske problemer, og Det nordiske Råd, således at forslag fra disse organer kunne blive oversendt til Det nordiske Råd til en forberedende drøftelse, inden de nåede frem til regeringerne og parlamenterne. Herpå vil jeg gerne svare, at vi er jo fra alle sider enige om, at dette nordiske råd ikke skal gribe ind i det arbejde, som allerede udføres fra anden side, og her har jeg i min fremsættelsestale særlig nævnt det forberedende lovgivningsarbejde, som juridiske ekspertkomiteer arbejder med. Men når dette er sagt, vil jeg gerne sige, at jeg er helt enig med det ærede medlem med hensyn til det nyttige i, at man, når forslagene i disse særlige organer er nået så langt frem, som de kan nå der, sender dem til Det nordiske Råd, for at dette kan få lejlighed til at udtale sig om dem. Jeg gav i virkeligheden i min fremsættelsestale udtryk herfor, når jeg sagde — jeg beder om tilfaldelse til et citat —, at i rådet vil der blive lejlighed til „at prøve bærekraften af forslag til fællesforanstaltninger“. Det mener jeg netop vil være en af opgaverne for Det nordiske Råd.

Fra forskellig side, også af det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, der var den første, der talte om det, har spørgsmålet om gennemførelse af de forslag til pasfrihed, som ekspertkomiteen har udarbejdet, været nævnt. Jeg vil gerne herfra sige, at regeringen interesserer sig levende for dette spørgsmål, at vi allerede har haft det til en første behandling i ministeriet, at et lille udvalg af ministre gennemgår det i øjeblikket, at dette arbejde er lige ved at være afsluttet, og at den danske regering vil gøre, hvad der står i dens magt for at nå frem til en overenskomst om det midlertidige forslag, som komiteen har stillet ved samarbejde med Sveriges og Norges regeringer. Jeg tror, jeg kan sige her, at stemningen for det også er levende i de andre lande. Vi har meddelelse om, at man, såvidt vi har forstået, også i